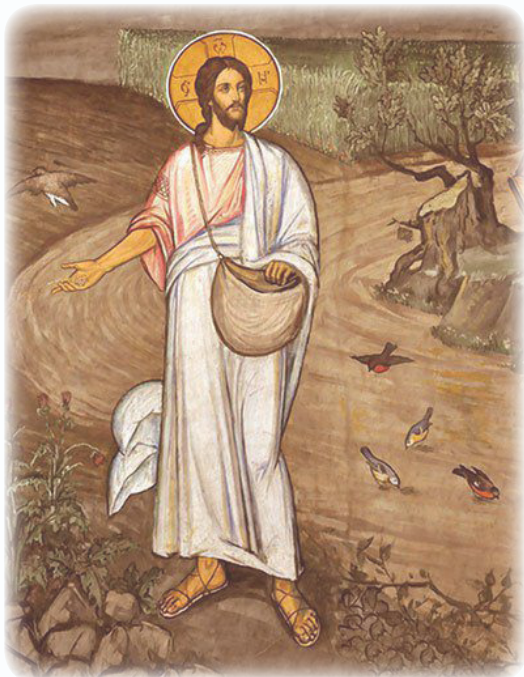

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Гал. 203 зач. 2, 16-20.

Браття, довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, але вірою в Ісуса Христа, ми увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону, бо ділами закону не оправдається ніхто. Коли, отже, шукаючи оправдання у Христі, показалося, що й ми самі грішники, невже тоді Христос – служитель гріха? Не бути цьому! Бо коли я знову відбудовую те, що зруйнував був, я сам себе визнаю переступником. Я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити: я з Христом розп'ятий. Живу вже не я, а живе у мені Христос. А що живу тепер у тілі то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене.

Євангеліє: Лк. 35 зач. 8, 5-15.

Сказав Господь притчу оцю: Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге упало на камінь і, зійшовши, висохло, бо вогкості не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшись з ним вкупі, його заглушила. Нарешті, інше впало на добру землю і, зійшовши, вродило сторицею. Кажучи це, Ісус голосно мовив: – Хто має вуха слухати, хай слухає. Учні його спитали, що значить ця притча. Він сказав їм: – Вам дано розуміти тайни царства Божого, іншим же у притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили і, слухаючи, не розуміли. Ось що значить ця притча. Зерно – це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходиться диявол і бере геть з їх серця слово, щоб вони не увірували й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що слухають і з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують до часу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що, вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх заглушають, і вони не дають плоду. Нарешті, те, що на добрій землі, це ті, що, чуючи добрим і щирим серцем слово, держать його і дають плід у терпінні.

«Екуменічна діяльність Блаженнішого Любомира Гузара»

«Патріарх Любомир Гузар за винятково важливе і конечне вважав відбудову екуменічної свідомості у Церкві. Бо лише Церква, на його думку, має здібність поєднати усіх, тому що стоїть понад спільнотами і політичними групами», – про це у своєму слові до шостої частини проєкту «Сім штрихів до портрета Блаженнішого Любомира Гузара», говорив отець Ігор Шабан, голова Комісії Київської Архиепархії УГКЦ з міжрелігійних та міжконфесійних відносин.

Від самого початку християнства, Ісус Христос закликав своїх учнів до видимої єдності (Ів 17, 21). Відповідно і сьогодні ці слова надихають християн на роздуми над власною ідентичністю, над спільним для усіх даром віри та над результатом гріховного поділу у християнстві. Тому усі ті, хто називають себе християнами, щораз сміливіше повинні намагатись відкривати волю Господа, щоб шануючи різноманітність форм вираження віри, шукати результативні шляхи для поглиблення видимої єдності у Церкві.

Про це, ще на початку 20 століття писав та роздумував праведний митрополит Андрей Шептицький. Ці ідеї продовжували втілювати у життя його наступники на київській митрополічій кафедрі, зокрема і Блаженніший патріарх Любомир Гузар, який усвідомлював велику відповідальність за єдність Церкви і тому особистою поведінкою заохочував своїх вірних до участі у справі об'єднання. В особливий спосіб Блаженніший Любомир наголошував на потребі внутрішньої віднови серед вірних своєї Церкви та збудження щирого прагнення єдності, про яку так гаряче молився Ісус в часі Останньої Вечері. На його думку, така поведінка повинна приготувати ґрунт для правдивого діалогу між християнами.

Владика Гузар був переконаний, що найціннішим є турбота про те, щоб до справи об'єднання Церков залучались усі християни, адже подібна ідея сягає самих початків християнства Київської Русі, де прикладом

є служіння та творчість київського митрополита Іларіона (1051-1055), якому товаришувала безупинна молитва про єдність християн: „[Господи] покажи нам своє милосердя, щоб ми [...] в єдності віри – разом, весело та радісно славили Тебе”.

Патріарх Любомир Гузар за винятково важливе і конечне вважав відбудову екуменічної свідомості у Церкві. Бо лише Церква, на його думку, має здібність поєднати усіх, тому що стоїть понад спільнотами і політичними групами. Видно тут, що Блаженніший Гузар глибоко відчував болючу реальність поділу свого народу і Церкви, при цьому розумів що єдність Церкви безпосередньо залежить від єдності народу. Натомість єдність Церков, буде можливою лише тоді, коли усі, без огляду на конфесійну приналежність, правильно зрозуміють природу Христової Церкви, її єдність та різноманітність. На жаль існує ще певний брак такого розуміння в лоні українських Церков Володимирівського Хрещення, а подібна ситуація є результатом звичайної ігноранції, з якої народжуються усілякі непорозуміння та помилки. Тому особливо важливо, щоб під час приготування до діалогу зробити глибокий аналіз історично-релігійних умов розвитку Церков Київської традиції. Ієрарх вважав, що перед початком практичної дискусії про справи які ділять, потрібно задуматись над тим, що є спільного. Варто зазначити, що по цій лінії іде офіційний міжнародний католицько-православний діалог.

Головним критерієм сучасного екуменізму, на думку ієрарха, повинна стати спільна праця та об'єктивне християнське свідчення, адже поняття *oikoumene* не означає лише прямування до єдності, але вказує на спільну турботу і допомогу в конфронтації з проблемами сучасного світу. З особливою любов'ю патріарх Гузар звертав свою увагу на творення атмосфери наближення поділених Церков. Вважав, що українці зберегли сильний зв'язок між Церквою та народом. Декларував, що Українська Греко-Католицька

Церква є відкритою та доброзичливою до інших конфесій. Не відгороджується муром від інших, бо коли Церква є закритою в собі самій то не має Духа вселенськості, а будь-які перешкоди і труднощі, що з'являються на шляху наближення та поєднання Церков беруть свій початок головно з людських упереджень та зарозумілості.

З перспективи часу можна зауважити, що богослов'я поєднання, яку розвивав Блаженніший Любомир була відкритою на діалог. Спричинилась вона до формування нової богословської мови, мови біблійної та літургичної. Особливо багато владика зробив для діалогу з православними Церквами в Україні. Вважав, що коли після століть поділу є нагода до зустрічі і порозуміння, то потрібно використати це в душі відповідальності перед історією і своїм народом.

На цьому місці варто покликатись на інтуїцію Блаженнішого Гузара. Він підкреслив, що лише Дух Святий, без огляду на усі суперечки, будує єдність усієї людськості. Це Дух, завдяки духовним дарам і любові творить Тіло Христове. Дія Святого Духа не знає меж. Єдність повинна бути збудована на прикладі єдності, яка існує у Святій Трійці. Усвідомлення собі цієї єдності, як родинних відносин між Отцем і Сином, поєднаних взаємною любов'ю, любов'ю у Святому Дусі, зроджує прагнення її наслідувати.

Подібно і людина входить до Божої родини через спільноту із Христом. У тій спільноті повинна панувати гармонія. Крім цього, кожен з нас повинен виконати акт

цілковитого віддання себе Ісусові Христові і відверто сказати: приймаю Тебе і приймаю кожного іншого, який до Тебе признається – незалежно від кольору шкіри, рис обличчя, мови чи культури.

До того часу, доки усі не відчують до глибини своєї душі цього болю, якого причиною є поділ у християнстві – не відбудеться жодних змін. Поділ у Церкві є ніби хвороба в організмі Церкви, ненормальним станом. Відчути це повинні усі. Апостол Павло писав, що коли хворіє один член організму, то цілий організм це відчуває (1 Кор. 12,26). Те саме діється і у містичному Тілі Христа, яким є Церква.

Сьогодні переконання Блаженнішого патріарха Любомира вказують усім нам на специфіку еклезіологічної вразливості українського християнства, в якому справа народної та релігійної ідентичності потребує глибокої, правдиво екуменічної рефлексії. Особливо важливим для українських греко-католиків було, є і залишається спільне відновлення, зберігання та перебування у Святій Тайні Євхаристії разом з православними братами і сестрами, залишаючись при цьому в єдності із Єпископом Риму. Вагомим у такому мисленні є те, що Українська Греко-Католицька Церква має особливу, специфічну еклезіологію, яка поєднує у собі багато елементів запозичених з Заходу, як також практикує і пам'ятає про свої східні коріння та є свідомо своєї помісності в родині східних Церков.

Далі в джерелі...

Автор прот. Ігор Шабан

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: UGCC.KIEV.UA

Розумій молитву

3. Річне коло богослужінь

Інші церковні свята – Господські, Богородичні та святих – завжди випадають на одне й те ж саме число й тому отримали назву нерухомих (слов'янською неподвижних) свят. Серед Господських свят головними є Різдво Христове (25 грудня/7 січня) і Богоявлення (6/19 січня). Їхнє значення – у явленні Світла-Христа, який перемагає темряву гріха. На

6. Нерухоме коло богослужінь (Мінея)

другий день цих свят Церква святкує пам'ять осіб – учасників спасительних подій Різдва і Хрещення в Йордані: Собор Пресвятої Богородиці і Собор Йоана Хрестителя. З Різдвом Христовим пов'язане також свято Благовіщення Пресвятої Богородиці (25 березня/7 квітня, тобто за дев'ять місяців до Різдва).

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 574

Розклад богослужінь

Понеділок 02.11 - Св. влкч. Артемія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Вечірня

Вівторок 03.11 - Прп. Іларіона Великого.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Вечірня

Середа 04.11 - Св. рівноапостольного Аверкія, єп.

Єрапольського, чудотворця. Свв. сімох отроків,
що в Ефесі.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Вечірня

Четвер 05.11 - Св. ап. Якова, брата Господнього.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Вечірня

П'ятниця 06.11 - Св. прор. Осії. Св. прпмч. Андрея

Критського. Свщмч. Олексія Зарицького

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Вечірня

Субота 07.11 - Свв. мчч. і нотарів Маркіяна й Мартирія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) LIVE

18:00 – Велика Вечірня та Утрєня **НАЖИВО** від Живе ТБ

Неділя 08.11 - Неділя 22-та по Зісланні Святого Духа.

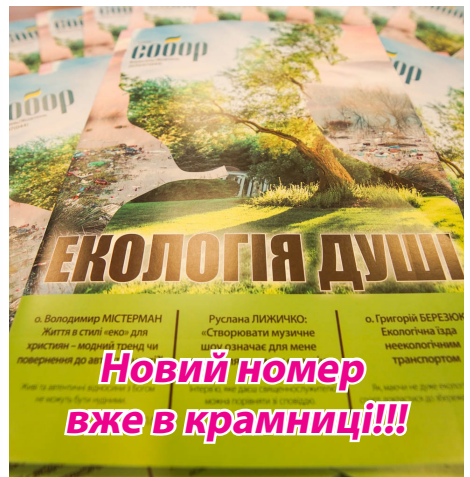
**Св. і славного влкч. Димитрія Мироточця.
Спомин великого і страшного землетрусу в
Царгороді.**

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО** від Живе ТБ

18:00 – Вечірня, Акафіст

Душпастирі тижня

о. Андрій Бонис -

о. Ніканор Лоїк - (044) 459 31 94

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в UAH/980
Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРИАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776
у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна